

Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Capítol primer. Disposicions generals
 - Article 1. Definició i funcions de l'advocat

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 de desembre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 48/2014, del 18 de desembre, de l'exercici de la professió d'advocat i del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra

Exposició de motius

El Manual Digest, redactat l'any 1748 per Antoni Fiter i Rossell, conté nombroses referències als advocats com a persones coneixedores del dret, la qual cosa dóna testimoni del fet que fa segles que existeixen i intervenen en el sistema judicial andorrà, i que ho fan com a especialistes de la ciència i la tècnica jurídiques. A tall d'exemple, el capítol VI del llibre II enuncia que "Per practicar millor estas Consultas [...] sera molt Combenient, qe. quiscun dels Batlles tinga uns 3 Atbocats amichs homens de integritat, de Ciencia, y Conciencia, ab los quals en las Causas dificultosas, y que para la lliteratura dels Batlles, seria imposible, que estos poguessen Eixirne; [...] separadament la Causa demanantos lo parer, y rahons enque lo fundan en Escrits Consultada la Caussa ab un Atbocat, en Consultarla ab altre enla mateixa forma sens, que aquest sapia Cosa dela Consulta de altre Atbocat, y en cas de ser uniformes los parers enla substancia, declaran los Batlles sens mes Consultas; pero en Cas de discordar los dos Consultes dels Advocats en las Substancia, passará a Consultar la Causa ab un tercer atbocat, sens que ell sepia Cosa dels altres Consultes, enla mateixa forma, y aleshores declarà lo Batlle arrimantse a declarar allo que los dos advocats dels 3 han Convingut".

La necessitat de la intervenció i l'actuació dels advocats en la justícia penal s'estableix per primera vegada al Principat d'Andorra en virtut del [Decret dels veguers del 30 de desembre de 1975](#), que els configura com a defensors del dret i de la justícia. Poc temps després, el 10 d'abril de 1976, els veguers van aprovar el [Decret sobre el procediment penal](#), amb la finalitat de desenvolupar els principis continguts en les normes reguladores de la justícia penal existents fins llavors i traduir-les en normes processals completes. En el [capítol IV del títol preliminar d'aquest text normatiu, intitulat "Dels advocats"](#), es regulen les condicions bàsiques d'exercici dels advocats a Andorra davant els tribunals penals. Posteriorment, les normes processals del [Decret sobre el procediment penal del 10 d'abril de 1976](#) es van refondre i actualitzar en virtut del [Decret del Codi de procediment penal del 18 de gener de 1984](#) i del [Decret del Codi de procediment penal del 16 de febrer de 1989](#), que des d'aleshores ha fet l'objecte de modificacions successives.

No obstant això, la [Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal vigent, del 10 de desembre de 1998](#), continua dedicant el [capítol IV del títol preliminar](#) als advocats, amb un contingut força proper al del [Decret del 10 d'abril de 1976](#), sense perjudici de modificacions materials puntuals. S'hi estableixen els requisits escaients de nacionalitat o de residència, i també de col·legiació, per poder exercir davant els tribunals penals; la intervenció del Tribunal Superior de Justícia i del Ministeri Fiscal a fi de donar d'alta definitiva un advocat al Col·legi d'Advocats d'Andorra; l'obligació de respectar el secret professional, i la regulació de la defensa d'ofici i la gratuïta davant la jurisdicció penal.

Paral·lelament, el dia 14 d'abril de 1976, a demanda de diversos juristes, el Consell General va aprovar un [decret](#) que reconeix formalment i per primera vegada l'exercici de la professió liberal d'advocat, i fixa els requisits per poder exercir-ne l'activitat. Aquest decret es fa ressò de la importància de les funcions que els professionals del dret havien exercit fins a aquell moment, i regula l'accés i l'exercici de la professió d'advocat a fi de garantir-ne els coneixements tècnics, els valors morals i la qualitat del servei que presten. Segons es desprèn d'aquesta norma, per poder exercir la professió calia obtenir l'autorització prèvia del Consell General, vinculada al compliment dels requisits escaients en matèria de titulació, de bona conducta i de residència al Principat d'Andorra. Posteriorment, aquesta regulació va ser completada mitjançant el [Decret d'exercici de professions lliberals al Principat d'Andorra, aprovat pel Consell General el 6 de juliol de 1977](#), que definia el concepte de professió liberal i regulava amb caràcter general l'accés i l'exercici d'aquestes professions a Andorra. D'altra banda, el dia 1 de setembre de 1982, el Consell Executiu va autoritzar la constitució del Col·legi d'Advocats d'Andorra i en va aprovar els estatuts, que des de llavors han fet l'objecte de diverses modificacions.

El [Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986](#), que es va promulgar amb la finalitat d'adaptar i actualitzar les lleis de procediment civil, també conté disposicions puntuals en relació amb la intervenció dels advocats en els processos civils, en concret pel que fa als honoraris i a la forma com s'han de presentar els escrits.

Però no va ser fins després de l'aprovació de la [Constitució](#), en virtut de la [Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993](#), que els advocats van ser erigits en cooperadors de l'Administració de Justícia. El [capítol segon del títol VII de la Llei qualificada de la Justícia](#) regula

l'abast de l'assistència i la intervenció lletrades davant els tribunals andorrans, i estableix alguns drets i deures inherents a l'exercici de la professió, tot i que de forma succinta. En concret, els [articles 97 i següents de la Llei qualificada de la Justícia](#) fan referència als principis de llibertat i independència, al secret professional i a la inscripció obligatòria al Col·legi d'Advocats d'Andorra per poder actuar davant els batlles i els tribunals, llevat que actuïn en defensa de l'Administració general.

Des de llavors i fins a l'aprovació de la [Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals](#), el conjunt de normes jurídiques ressenyades anteriorment han configurat el marc normatiu aplicable a l'exercici de la professió d'advocat al Principat d'Andorra. La [Llei 6/2008](#), que entretant ha estat modificada per la [Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra](#), i per la [Llei 26/2013, del 19 de desembre, de modificació de la Llei 6/2008](#), si bé ha permès dotar l'ordenament jurídic d'una regulació més completa i moderna de les professions liberals, i adaptar-lo al marc europeu en matèria de titulacions, no dóna resposta, com a conseqüència del seu abast general, a les especificitats pròpies de la professió d'advocat. En aquest sentit, en diverses disposicions, com ara en matèria de les incompatibilitats, del secret professional i de les prestacions obligatòries, la [Llei 6/2008](#) fa remissió a la llei específica de cada professió.

Així doncs, la regulació genèrica en uns casos, i parcial i dispersa en altres casos, fa necessari promoure una llei que defineixi de forma conjunta i detallada, d'una banda, el contingut i les funcions pròpies de la professió d'advocat; l'àmbit i les modalitats d'actuació i d'intervenció; els requisits d'accés i exercici de la professió; els deures, les obligacions i els drets que hi són inherents; i el règim disciplinari propi i adaptat a les característiques de l'advocacia, i que d'altra banda reguli àmpliament l'objecte, les finalitats i les atribucions del Col·legi d'Advocats. Tot plegat tenint en compte la funció social rellevant que comporta l'exercici de la professió d'advocat i l'interès públic associat a les funcions que els advocats tenen encomanades i als serveis que presten, íntimament vinculats a l'exercici dels drets i les llibertats fonamentals.

En efecte, els advocats intervenen de forma efectiva i decisiva en la tasca d'impartir justícia i contribueixen, per tant, a l'assoliment del dret a la jurisdicció que consagra l'[apartat 1 de l'article 10 de la Constitució](#). Igualment, la norma suprema reconeix als [apartats 2 i 3 del mateix article](#) el dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, i el dret a la justícia gratuïta quan calgui garantir el principi d'igualtat. Així doncs, en ressurt que la funció que exerceixen i els serveis que presten els advocats són mereixedors d'una llei específica i pròpia que els doti de contingut i ofereixi un marc normatiu suficient a aquest efecte.

Aquesta llei es desglossa en trenta-tres articles, dividits en quatre capítols, dues disposicions transitòries i una disposició final. El capítol primer, dedicat a les disposicions generals, defineix i enumera les funcions de l'advocat, que es configura com un professional lliure i independent que presta un servei a la societat en interès públic. La denominació d'advocat es reserva per a les persones que consten inscrites al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra com a membres exercejants, i s'estableixen els principis que han de regir la seva actuació; a saber: la llibertat, la independència i la lliure i lleial competència. També es regula l'àmbit d'actuació dels advocats, amb expressa menció de les activitats que exerceixen de forma exclusiva, que són les activitats de consell jurídic i de direcció, defensa o representació de les parts en els procediments administratius i judicials, sense perjudici de les funcions concurrents dels procuradors; i de les activitats que poden exercir de forma compartida. Finalment, es fa referència a la intervenció i la substitució de l'advocat.

El capítol segon regula el Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra, que es defineix com una corporació de dret públic i de caràcter professional al servei de la Justícia i dels seus col·legiats, dotada de personalitat jurídica i de capacitat d'obrar plena per al compliment de les seves finalitats. S'estableixen els principis de funcionament del Col·legi, i se l'habilita per adoptar les normes escaients d'autoregulació de la corporació i de la professió, sense perjudici de la potestat del Govern de controlar-ne la legalitat. Seguidament, es defineixen l'objecte i les finalitats del Col·legi, i es fixen els requisits per a la col·legiació, tot distingint els requisits propis dels col·legiats exercejants i dels que no ho són. Si bé en aquest darrer cas és suficient estar en plena possessió dels drets civils i polítics i disposar de la titulació escaient, en el supòsit dels col·legiats exercejants s'exigeixen requisits complementaris destinats a garantir la bona conducta i la capacitat tècnica dels advocats, com ara l'absència d'antecedents penals, la inexistència de causes d'incapacitat o incompatibilitat, i l'obtenció del certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió. En aquest sentit, s'enumeren els supòsits d'incapacitat i incompatibilitat esmentats, i també de pèrdua de la condició de col·legiat. En darrera instància, es regulen els òrgans de govern del Col·legi, que són l'Assemblea General i la Junta de Govern.

El capítol tercer fa referència a l'exercici de la professió i descriu de forma detallada els deures, les obligacions i els drets dels advocats. També incideix en les modalitats d'exercici de la professió, de forma individual o mitjançant societats civils professionals d'advocats. Posteriorment defineix el conflicte d'interessos i l'obligació d'abstenció que en dimana, així com la publicitat dels serveis professionals, que s'ha de dur a terme amb respecte de la dignitat de la professió i evitant la competència deslleial o il·lícita. Finalment, es regula el funcionament i el règim en matèria d'honoraris que dimana de la defensa i l'assistència lletrada d'ofici i gratuïtes.

El capítol quart està dedicat al règim de responsabilitat. Més enllà de la responsabilitat civil i penal dels advocats en l'exercici de la seva professió, s'estableix la responsabilitat disciplinària dels col·legiats exercejants i no exercejants, pels actes que realitzin o per les omissions en què incorrin en l'exercici de la professió, o que infringeixin els deures i les obligacions continguts en la llei, els estatuts del Col·legi o les normes i usos deontològics. Seguidament es determina a qui correspon i com es dedueix la potestat disciplinària, i s'enumeren els drets del col·legiat que és objecte d'un procediment disciplinari. També es regula de forma precisa el desenvolupament del procediment disciplinari i les mesures provisionals que es poden adoptar. A continuació, es ressenyen i es desglossen les infraccions professionals d'una banda, i col·legials d'altra banda, així com les sancions que hi són associades. Igualment es fixa el règim de la prescripció de les infraccions i les sancions esmentades, la graduació d'aquestes sancions, l'extinció de la responsabilitat i el procediment d' anotació i comunicació de les sancions, i també com s'esdevé la rehabilitació.

La llei segueix amb dues disposicions transitòries relatives a l'aprovació dels nous estatuts del Col·legi i a la seva inscripció registral posterior, i a les vicissituds que dimanen del nou certificat d'aptitud per a l'exercici de la professió. En aquest sentit es precisa quines són

les persones que n'han de quedar eximides, el termini per tal d'aprovar el [reglament que determini els requisits per obtenir aquest certificat](#), i el diploma que entretant supleix aquest certificat. Finalment, la Llei conclou amb una disposició final que en fixa la data de l'entrada en vigor.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Definició i funcions de l'advocat*

1. L'advocat és un professional lliure i independent que presta un servei a la societat en interès públic.
2. L'advocat exerceix la seva professió aplicant la ciència i la tècnica jurídiques per assolir l'efectivitat dels drets i les llibertats fonamentals, per cercar la solució dels conflictes entre els particulars, entre aquests darrers i les administracions públiques, i entre les mateixes administracions públiques, i també per contribuir a la millora de la justícia.

L'advocat desenvolupa la seva activitat per mitjà del consell i la conciliació extrajudicial, o amb l'exercici de les accions pertinents davant els òrgans administratius o jurisdiccionals.
3. Són advocats i els correspon en exclusiva aquesta denominació les persones que consten degudament inscrites com a membres exercent al Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra.
4. En l'exercici de la seva professió, l'advocat està sotmès a la [Constitució](#), a les lleis, als estatuts del Col·legi i a les normes i els usos que conformen la deontologia de la professió.

Les normes i els usos esmentats constitueixen el codi de conducta especial i específic d'alta exigència ètica de l'advocat, i estan destinats a garantir la bona execució de les funcions que té encomanades.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

[Ja Estic Registrat](#)